

ODVJETNIK

Tatjana Pracny Novak

mail: tatjana.pracny.novak@sb.t-com.hr, odvjetniknovak@inet.hr

telefon: 035/442-846
telefax: 035/442-952
mobitel: 098/336-195

Dr. Andrije Štampara 43
35000 Slavonski Brod
Hrvatska

Na broj : St-5877/16

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU RH

Zagreb

putem

TRGOVAČKOG SUDA ZAGREB

Stalna služba

Karlovac

ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o. po punomoćniku odv. Tatjani Pracny Novak podnosi

ŽALBU

protiv rješenja Trgovačkog suda Zagreb, Stalna služba Karlovac broj St-5877/16 od 3.3.26.g.

Protiv citiranog rješenja žalitelj ulaže žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materjalnog prava.

R a z l o z i

1./ Pobijanim rješenjem suda, gotovo 10 godina nakon otvaranja ovog stečajnog postupka, sud ničim izazvan, donosi pobijano rješenje kojim utvrđuje prestanak založnog prava žalitelja i osporava pravo žalitelja kao razlučnog vjerovnika na nekretninama stečajnog dužnika upisanim u zk.ul.br. 10381 k.o. Blato Novo.

Doneseno rješenje je potpuno nezakonito i pravno nedopustivo, suprotno svim procesnim i materjalno-pravnim odredbama, te ustavno pravno neprihvatljivo. Također, doneseno rješenje ugrožava ne samo ustavna prava žalitelja, već i prava utemeljena na Konvenciji o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, te Protokola uz navedenu Konvenciju.

2./ Obrazloženje rješenja poziva se na čl.168 st 1 Stečajnog zakona. Navedeni propis obrazloženje rješenja citira u toč. 2, te ga doslovno prepričava, no očito propušta razumjeti ne samo navedeni član, već i ostale odredbe Stečajnog zakona koje koleriraju sa pravima razlučnih vjerovnika.

Čl. 168 SZ-a određuje da ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka....sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem **STEKNE** koje razlučno ili slično pravo, to pravo otvaranjem stečajnog postupka prestaje.

Jasno je što je smisao i svrha navedene norme- to je da spriječi one vjerovnike koji pokušavaju svojim saznanjem o tome da dolazi do predstečajnog ili stečajnog postupka, steći više prava i sigurnije namirenje od onoga što imaju drugi vjerovnici. Da je prvostupanjski sud proučio stečajni spis, kako žaliteljevu prijavu potraživanja u stečajnom postupku, tako i sam tok stečajnog postupka, jasno bi utvrdio da žalitelj nije osoba na koju se navedena norma može primjeniti. Konačno, čl. 168 SZ-a govori o sticanju založnog prava , a ne govori o vjerovniku koji UPIŠE svoje založno pravo u rečenom periodu od 60 dana.

Da je tome tako, potpuno je jasno i iz odredbe čl. 151 Stečajnog zakona. Navedena odredba određuje da vjerovnici koji imaju nekakvo založno pravo KOJE NIJE UPISANO U ZEMLJIŠNOJ KNJIZI, imaju pravo na namirenje svoje tražbine iz vrijednosti založenog predmeta.

Dakle, proučivši odredbu čl. 151 sa odredbom čl. 168 SZ-a, može se samo zaključiti da se ne pokušava osujetiti bilo kojem vjerovniku njegovo založno, odnosno razlučno pravo, ako je isto stečeno putem sudske ovrhe ili izvansudskim načinom, ako je isto STEČENO više od 60 dana prije podnošenja prijedloga za predstečaj ili stečaj, BEZ OBZIRA KADA I DA LI JE TO PRAVO UPISANO U ZEMLJIŠNOJ KNJIZI.

Prvostupanjski sud međutim bez jasnog tumačenja pravne norme i bez shvaćanja značenja iste, ukida razlučno prvo žalitelju temeljem tvrdnje da je razlučno pravo stečeno uknjižbom 7.9.16.g., a da je prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka stigao sudu isti dan. To je možda formalno pravo točno, no to se ne može svesti pod pravnu normu čl. 168 SZ-a, a suprotno je i odredbi čl. 151 SZ-a. Toga dana žalitelj nije stekao založno pravo, već je tada žalitelj isto upisao u zemljišnoj knjizi. Založno pravo je stečeno Ugovorom o vansudskoj nagodbi između stečajnog dužnika i žalitelja od 2.10.2015.g. ovjerene pod brojem OV-9581/15, a temeljem koje je sačinjen Sporazum o zasnivanju založnog prava od 7.12.2015.g. solemniziran dana 7.12.15 pod brojem OV-11972/15, a kako je vidljivo i iz rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu, Zemljišno-knjižni odjel broj Z-19272/16 od 8.9.16.g.

Iz priloženog je vidljivo da je žalitelj založno pravo stekao godinu dana prije prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka nad stečajnim dužnikom.

D o k a z :

rješenje Općinskog suda Novi Zagreb, ZK-odjel broj Z-19272/16 od 8.9.16.g., Ugovor o vansudskoj nagodbi od 2.10.15.g. Sporazum o zasnivanju založnog prava-hipoteke od 7.12.15.g.

3./ Već iz naprijed navedenih činjenica i tumačenja odredbi čl. 151 i 168 SZ-a, jasno je da je pobijanim rješenjem pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešno primjenjeno materijalno pravo.

No iz samog stečajnog spisa isto tako je jasno vidljivo da je pobijanim rješenjem teško povrijeđeno pravo žalitelja koji kao oštećena strana sudjeluje u predstečajnom i stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom dulje od desetljeća.

Nad stečajnim dužnikom je 2014.g. pokrenut i predstečajni postupak temeljem Zakona o financijskim poslovanjem i predstečajnoj nagodbi. Žalitelj je još od 2013.g. imao založno pravo na nekretninama stečajnog dužnika temeljem Ugovora o zasnivanju založnog prava-hipoteke soleminiziranog 20.11.13.g. pod brojem Ov-12647/13 i to na nekretninama u istom zk-ulošku, no na podulošku br. 22. Pokretanjem predstečajnog postupka, žalitelj je svoje potraživanje i razlučno pravo prijavio FINI 11.4.14.g. te izjavio da se ne odriče prava na odvojeno namirenje. U tom predstečaju nagodbeno vijeće donijelo je rješenje koje je postalo ovršno 30.10.14g. Dana 21.8.2014.g. žalitelj je pokrenuo i sudski ovršni postupak kod Općinskog građanskog suda Zagreb, te ishodio rješenje o ovrsi broj Ovr-2362/14 od 2.9.14.g. Tokom trajanja tog postupka, stečajni dužnik je djelomično podmirio potraživanje, te je žalitelj pristao povući navedenu ovrhu, uz uvjet da mu stečajni dužnik da založno pravo na manje vrijednoj nekretnini za ostatak neplaćenog potraživanja. To je i učinjeno, te je skopljen Ugovor o vansudskoj nagodbi od 2.10.15.g., te Sporazum od 7.12.15.g., a koju uknjižbu pobijano rješenje želi osporiti.

Sve ovo jasno je navedeno i u prijavi potraživanja žalitelja u ovom stečajnom postupku od 6.9.17.g., kao i priloženoj dokumentaciji.

D o k a z :

kao pod 1-2, obavjest razlučnog vjerovnika FINI od 11.4.14.g., rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda Zagreb broj Ovr-2362/14 od 2.9.14.g., prijava u stečajnom postupku nad dužnikom od 6.9.17.g.

4./ Zatim imamo daljnji tijek stečajnog postupka, nakon otvaranja stečaja dana 26.7.17.g.

Ukoliko je stečajni sudac smatrao da ima ovlast primjeniti čl. 168 Stečajnog zakona u odnosu na žalitelja, isto je trebalo učiniti od dana kada je stečajnom upravitelju stigla prijava postojanja razlučnog prava žalitelja. Tekli su mjeseci od srpnja 2017.g. do ispitnog i izvještajnog ročišta krajem listopada 2014.g., no niti stečajni upravitelj, a niti stečajni sudac nisu imali nikakve primjedbe na postojanje razlučnog prava žalitelja na nekretninama stečajnog dužnika. Ovo naravno stoga jer je svima bilo jasno vidljivo da je razlučno pravo STEČENO godinu dana prije pokretanja predstečajnog postupka 2016.g. i gotovo 2 godine prije otvaranja stečajnog postupka.

Izješće stečajnog upravitelja za izvještajno ročište (str. 8) pokazuje da je žalitelju priznato prijavljeno potraživanje u iznosu od 906.138,51 kn, kao i razlučno pravo na nekretninama u visini od 600.000,00 kn. Na navedenom ročištu i skupštini vjerovnika 24.10.17.g. žalitelju nitko nije osporio niti tražbinu niti razlučno pravo.

Na svim održanim ročištima žalitelj sudjeluje u glasanju, kako kao stečajni vjerovnik, tako i kao razlučni. Dolazi do promjene stečajnog upravitelja i glasovi žalitelja se broje djelomično kao stečajnog vjerovnika a djelomično kao priznatog razlučnog, a kako je vidljivo iz svih zapisnika , pa i priloženog zapisnika i rješenja od 3.9.18.g. i skupštine vjerovnika od 12.12.18.g.

Iz čitavog stečajnog spisa potpuno je nesporno da niti jedan od nekoliko stečajnih upravitelja, niti itko od do sada nadležnih stečajnih sudaca, nije smatrao da postoje ikakve osnove da bi se žalitelju osporavalo njegovo razlučno pravo. Gotovo 10 godina u ovom stečajnom postupku žalitelj sudjeluje kao vjerovnik kojemu je njegov status stečajnog vjerovnika neosporen, kao i status razlučnog vjerovnika. Kada bi se to sada nakon 10 godina stavilo pod upitnik, a nakon što je žalitelj višestruko glasovao i kao vjerovnik i kao razlučni vjerovnik, sve bi se dovelo do potpunog apsurdna, jer niti jedna donesena odluka na skupštinama vjerovnika ne bi mogla opstati.

D o k a z : izvješće stečajnog upravitelja i tablice od 9.10.17.g zapisnik izvještajnog ročišta,.,zapisnik od 12.12.18.g. rješenje St-5877/16 od 3.9.18.g.

5./ Žaliteljevo razlučno pravo pokušali su već osporiti vjerovnici Nikola Hranilović i Stjepan Dumančić u postupku kod Trgovačkog suda Zagreb broj P-2065/21 (ranije P-996/19), a kako je vidljivo i iz zadnjeg izvještaja stečajnog upravitelja od 3.3.26.g. Nakon obaranja prve presude na temelju ogluge, odlukom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-1603/20 od 13.5.20.g., novom nepravomoćnom presudom P-2065/21 od 12.1.26.g. tužitelji su odbijeni sa tužbom i tužbenim zahtjevom kao neosnovanim. U navedenom postupku detaljno se već analiziralo pravo žalitelja na njegov upis hipoteke i razlučnog prava u ovom stečajnom postupku. Svi argumenti tužitelja odbijeni su kao neosnovani.

D o k a z : rješenje PŽ-1603/20 od 13.5.20.g., presuda P-2065/21 od 12.1.26.g.

6./ Iz svega navedenog, a posebno iz toka samog stečajnog postupka tokom gotovo 10 godina, vidljivo je da je prvostupanjski sud potpuno pogrešno utvrdio činjenično stanje tvrdeći da je žalitelj stekao svoje razlučno pravo u okviru od 60 dana prije podnošenja zahtjeva za provođenje predstečajnog postupka. Žalitelj je hipotekarni vjerovnik stečajnog dužnika još od 2013.g. na različitim nekretninama stečajnog dužnika, a njegovo potraživanje proizilazi iz jedne pravne osnove-izvođenja građevinskih radova koje stečajni dužnik nije podmirio.

Žalitelj je kao hipotekarni vjerovnik sudionik prethodnog predstečajnog postupka temeljem Zakona i fin. poslovanju i predstečajnoj nagodbi, sudionik novog predstečajnog postupka, te konačno kao vjerovnik i razlučni vjerovnik sudionik i ovog stečajnog postupka. Jednostavno je nemoguće reći da bi žalitelj postao hipotekarni vjerovnik prije od 60 dana od pokretanja predstečajnog postupka, kada je jasno vidljivo da njegovo založno pravo postoji daleko ranije, a ovo koje se pokušava osporiti pobijanim rješenjem nastalo je i stečeno je gotovo 2 godine prije otvaranja stečajnog postupka i godinu dana prije podnošenja prijedloga za predstečajni postupak.

Prvostupanjski sud pogrešno primjenjuje odredbe čl. 151 i čl. 168 Stečajnog zakona, odnosno ne primjenjuje ih na način na koji su one smislene i logične. Navedene odredbe upućuju da se omogućiti namirenje založenom nekretninom svim vjerovnicima koji su svoje založno pravo stekli više od 60 dana prije pokretanja predstečajnog ili stečajnog postupka, bez obzira da li su i kada ta prava i upisana u zemljišnim knjigama. U slučaju žalitelja sasvim je jasno da su njegova prava stečena daleko ranije.

Nadalje, iako čl. 168 SZ ne govori u kojem roku će sud utvrditi da određeno razlučno pravo ne postoji, sasvim je pravno jasno da se takva odluka mora donositi prije stvarnog početka stečajnog postupka. Dakle, najkasnije do izvještajnog i ispitnog ročišta. Kada su razlučna prava registrirana i priznata i kada se na temelju tih prava, prava glasa i odluka stečajni postupak vodi, te vodi već 10 godina, nema nikakve pravne ili bilo kakve razumne osnove da se predmetno razlučno pravo naknadno može osporavati.

Navedenim postupanjem prvostupanjski sud je pogrešno primjenio materjalno pravo i odredbe Stečajnog zakona.

Prvostupanjski sud počinio je i bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st 1 i st 2 toč. 11 ZPP-a. Naime iz čitavog stečajnog spisa vidljive su činjenice obrazložene u ovoj žalbi. Stoga je izreka pobijanog rješenja suprotna samom obrazloženju rješenja, te svim dokumentima i činjenicama vidljivim u stečajnom spisu.

Konačno, kako je uvodno naznačeno, prvostupanjskim rješenjem ne samo da se pogrešno utvrđuju činjenice i pogrešno primjenjuje materjalno pravo, rješenjem se čini i povreda odredbi Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, pridruženih protokola uz Konvenciju, kao i povreda ustavnih prava žalitelja.

Pravne norme, Ustav i Konvencija štite nešto što se nazivaju „osnovana pravna očekivanja“, te naravno štite pravo vlasništva kao posebnu kategoriju. Osnovana pravna očekivanja žalitelja, a nakon što sudjeluje u predstečajnim i stečajnim postupcima nad stečajnim dužnikom kao vjerovnik i razlučni vjerovnik više od 10 godina, su da će njegovo pravo kao vjerovnika biti zaštićeno do kraja. Kako mu to pravo u postupku 10 godina nikada nije bilo osporeno, već suprotno, bilo je od suda i stečajnog upravitelja uredno priznato, ne može se isto neosnovano „jednim potezom pera“ ukidati bez ikakve pravne osnove. Navedeni potez prvostupanjskog suda unosi jednostavno potpuni pravni i logični kaos, koji je pravno i ustavno-pravno nedopustiv.

Ukidati jednom vjerovniku njegov status nakon toliko godina postupka, potpuno je materjalno pravno i procesno pravno neprihvatljiv.

Zbog svega navedenog žalitelj ulaže žalbu i moli drugostupanjski sud da žalbu usvoji i ukine pobijano rješenje.

Slavonski Brod, 5.3.26.g.